

ВРОЈ 10 ДЕПТА

„Народ“ излази свакога
дана по подне.

Штампарија се налази у Фран-
ковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке на-
плаћују се по погодби.Редакција је у улици
Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

НАРОД

Страх од Енглеске

Цирих, 11 окт.

Професор Вегенер објавио је у »Локал Ансајгеру« нови чланак којим отвара очи својим суграђанима о снази енглеске војске. Овим речима обраћа се Вегенер Немцима у позадини:

»Како се усушујете, у таквим данима, да говорите и мислите о другим стварима него о битки у Фландрији? Ви се препрете о парламентаризму или о томе да знate, да ли је ратни зајам добро пласиран, о цени маслу и о миру, уместо што би требали, узбуђени и без даха, да мислите на место, где се ваши оцви, синови, мужеви и браћа ваша боре! Ова је битка највећа, најстрашнија у целом овом рату. Она није још завршена, како ви то вероватно мислите; она је тек почела. Енглези, са страшном енергијом која их карактерише, још раде на остварењу свога циља, који се састоји у томе, што ће разорити наше сумаренске базе и тако добити рат. Когод види жестину којом се они боре, когод познаје њихов карактер и жртве које они подносе у крви и новцу, зна добро шта чека побеђенога, ако они икада победе..

РАТИ МИР

На први мах је врло необична појава разли-
чан морал и различно схватање код двеју гру-
па зараћених држава. Док се код Савезника, истрајно и без изузетка, тражи рат до краја и сматра за велеиздају, рад на закључењу пре-
временог мира, дотле група Централних Си-
ла, укупно и понасоб, приhvата сваки пред-
лог да се приступи преговорима за мир и, у последње време, узима иницијативу за закључење мира, резолуција-
ма у Рајхстагу, унутрашњом борбом и кри-
зама. А у јавности аги-
тација за мир допуште-
на је и препоручена у тој мери, да на нас, који друкчије мислимо данас о миру, она чини утисак неког нарочито слободног писања, које нас изненађује.

Два су очевидно разлиčна периода те немачке акције за мир: први, кад је понудила Споразуму мир са свима својим савезницима, а други, кад она покушава да са ма којим од савезника изоловано ступи у преговоре, да неко, тако рећи, повуче ногом. Ношто је први њен предлог, као не-
потпун и без основне садржине, одбијен, она га је подгревала акцијом своје социјалистичке већине у Штокхолму а затим Папином потом. То су два времена по којима се види, да немачка искрено инсистира да се дође до преговора за мир; она у том наваљивању успеха него раније; на-

против овде је доживе-
ла и срамоту.

Који ће бити трећи период на путу ка за-
кључењу мира? Онај који треба. Немачка ће тражити мир, кад буде, на степеницама којим иде у том питању, си-
шла на најдоњи степен. После тобожњег поно-
ситог предлога за мир, која она нуди као ми-
лост, дошли су успла-
хирене интриге, којима би желела преваром да се приближи миру, а после овога доћи ће молба. Тада ће се моћи разговарати, јер ће тада бити немачки импе-
ријализам побеђен.

А шта ми мислимо о рату и миру? Сви ми најтоплије желимо скоро миру. Али ми знамо да нема ни највише измученог српског војника, који би пристао да све његове досадашње патње, његове и њего-
вих, да све наше огромне жртве буду узалуд. И зато ми тражимо мир, којим ће бити рестау-
рирана Србија, онаква каква је створена на Крфу, каква она за све нас јесте: уједињена Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца.

С. С.

ЗВЕЗДИЦЕ

Сваки разно схвата националну пропаганду и различно је врши. Али, кад је човек сувише ревностан... Један чиновник сликао се са неким Туркињама са чалмом око главе!

Гарантута

ОДГОВОР ШАПАТОМ

Берн, 11 окт.

Немачки листови објављују на видном месту примедбу Ви-
љемову, којим је пропратио упис седмог ратног зајма.

Кајзер нарочито наглашава:
»Крајни резултати овога гајма сачињавају један део одговора немачког народа пред-
седнику Вилзону.«

РАД ПРАВДЕ

Атина, 11 окт.

Посланик Стратос узео је у Скупштини реч да од-
бије оптужбе, које су управљене на њега, и да докаже да он није никада издао своју отаџбину.

Г. Венизелос, прекидајући га, приметио му је, да је Константин, у фебруару 1915., пред њим рекао:

»Ако напустим неутралност, шта ћу онда одговорити Кајзеру?« Министар унутрашњих дела г. Репу-

лис прича да је Констан-
тин рекао:

»Пре бих се убио него што би се био против Немачке.«

Министар спољних по-
слова г. Политис изјавио је да је, за време једне мини-
старске седнице, било од-
лучено да се материјално помаже Србија, али да се Метакса и Ексадакти-
лос противили да се о то-
ме извести писмено српска влада.

Посланик Гуинис приме-
тио је на ово да је грчка врховна команда постави-
ла шпијуне по Македонији,
који ће извештавати Немачку о покретима савез-
ничких трупа.

ШВАЈЦАРСКА И РАТ

Цирих, 11. окт.

Земљорадници из ци-
ришког кантона тра-
жили су да се одложи рок, када ће се позва-
ти војници из те об-
ласти. Главни коман-
дант швајцарске војске, генерал Виле, одбио је то тражење овим речима:

»Ступањем Америке у рат увећала се могућност, да рат добије нов и последњи по-
лет идућег пролећа. Ако је тако, онда је опасност, да будемо и мы увучени у овај рат, сада већа него икада. Зато се, разуме се, морамо оружати и спремити. Због многобројних осу-
стava, одобрених зем-

љорадницима, спрема-
ње трупа за случај ра-
та, трпело је у великој мери, и зато је на-
ша дужност да предо-
чимо евентуалност, да морамо трупе држати под оружје дуже него што је то предвиђено.«

ЗАШТО НЕ

Цирих, 11 окт.

Пангерманисти су одржали конгрес у Каселу. Председник Клас, генерал фон Либерт и фон Битенхоф-Шел, адмирал Грабов и други држали су ватрене го-
воре, који су сви завршени резолуцијом да Немачка добије обалу Фландрије, Брис, Лонгви, Курландију, Литва-
нију, Пољску и опште проширење немачких граница на истоку и западу.

Ова резолуција осу-
ђује формулу мира, коју је донела већина, и тражи најзад, да Немачка задржи сву Белгију, ако мисли да остане заиста независна од Ен-
глеске.

ЖЕНЕ У РАТУ

Амстердам, 11 окт.

Из Берлина јављају, да број жена, које у Немачкој ради индустријске и земљорадничке послове непрестано расте. У јануару 1917. било их је 3,948,349, у фебруару 4,211,390 у мају 4,293,482 и у јуну 4,600,851.

Немачка писма

Преписка, која је пре крат-
ког времена нађена код не-
мачких војника, који су за-
робљени код Вердена, пушта је скupoцених података о нево-
љи која данас влада у Немачкој. Сва ова писма говоре о врло рђавом здравственом ста-
њу и о страшној оскудици,

коју трпи немачки народ. Најчешће су жалбе због епи-
демије, која је обухватила го-
тово сву царевину и немил-
срдно коши варошко и сеоско становништво. Дизентерија ко-
ја се појавила због рђаве хра-
не и услед велике оскудице у најпотребнијим животним на-
мињима; дизентерија, каква се не памти, бесни нарочито у Берлину, Келну, Милхајму, Старгарду, Алтони, Висбадену, Грину, Бермиу, Полкову, Штетину и у многим другим местима. Права Божја казна!

Губен, 10 авг. 1917.
Драги брате,
Нема дана кад неко од нас не умре од дизентерије. Само се то не зна изван вароши.
Губен, 9 авг. 1917.
Данас опет неколико мрт-
вих. И то још увек од дизен-
терије. Страшно!... На же-
лост, једнако ће овако тра-
јати докод буде била таква храна. Ни трунке масти нема у нама.
Лихтенберг, код Берлина, 1. авг.
Рат је све преокренуо. Па и овде код нас, никако више не иде. У ствари не знамо више како да се помогнемо. Свуда ћеш наћи само карте и ништа друго. Једном речи, овде у Немачкој влада права глад. Људи имају још само снаге да се вуку од места до места. Готово сви су болесни. Стра-

